

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Hany Pipkové ve věci žalobce **TEKOSO – STK, spol. s r. o.**, se sídlem v Praze 6, náměstí Padlých 20, IČ 64830667, zastoupeného Mgr. Magdalenou Kubátovou, advokátkou se sídlem v Praze 7, Veverkova 1101/1, proti žalovanému **Ministerstvu dopravy**, se sídlem v Praze 1, nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, o žalobě proti rozhodnutí ministra dopravy ze dne 27. 3. 2012, čj. 46/2011-510-RK/3,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá přezkumu rozhodnutí uvedeného v záhlaví, doručeného mu 29. 3. 2012, jímž bylo na základě jeho rozkladu změněno rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 27. 5. 2011, č. j. 28/2008-150-STK3/50, jímž byl zamítnut žalobcův návrh na obnovu řízení. Změna provedená rozhodnutím o rozkladu se týkala zpřesnění výroku prvoinstančního rozhodnutí, věcně však zůstalo toto rozhodnutí nezměněno. Správní řízení ve věci bylo skončeno rozhodnutím Ministerstva dopravy ze dne 16. 6. 2009, č. j. 28/2008-150-STK3/14 o zamítnutí odvolání žalobce a potvrzení rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 21. 7. 2008, č. j. 4064/DS/07-29, kterým bylo žalobci odejmuto oprávnění k provozování stanice technické kontroly (dále také „STK“)

pro závažné porušení povinností, nezjištění nebezpečných závad vozidla dle zákona č. 56/2001 Sb. a vyhlášky č. 302/2001 Sb., o technických prohlídkách a měření emisí vozidel, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce při technické prohlídce vozidla Ford Fiesta RZ SOH 39-12 dne 16. 7. 2007 nezjistil nebezpečné závady vozidla, respektive tyto označil pouze jako závady lehké, automobil byl na základě výsledku této prohlídky jako provozuschopný užíván, posléze prodán majitelkou paní M. K. paní D. Ž., touto dále provozován, avšak dne 15. 9. 2007 došlo k dopravní nehodě, když automobil se právě pro řádně neoznačené a tím i neodstraněné vady stal neovladatelným, narazil do stromu a tři cestující utrpěli na zdraví mj. v intenzitě těžké újmy na zdraví.

Žalobce v žalobě nejprve rekapituloval předchozí řízení, přičemž zdůraznil, že v průběhu soudního řízení před Městským soudem v Praze vedeným pod zn. 11 Ca 225/2009, v kterém se domáhal zrušení rozhodnutí o odejmutí oprávnění k provozu STK, zjistil nové skutečnosti, do té doby mu neznámé, přičemž po předložení tomu odpovídajících důkazů tento soud konstatoval, že se jedná o skutečnosti a důkazy odůvodňující obnovu řízení, nikoli zpochybňující průběh a rozhodnutí v řízení předchozím. Žalobce tedy v zákonné lhůtě dne 24. 3. 2010 podal k příslušnému správnímu orgánu návrh na obnovu řízení. Má za to, že důvod odnětí oprávnění k provozu STK se nevztahuje k automobilu, který byl v jeho péči, neboť v předmětné době existovala dvě totožně označená vozidla a nebylo uspokojivě prokázáno, že vozidlo, které mělo 15. 9. 2007 nehodu, je totožné s vozem kontrolovaným po technické stránce u žalobce dne 16. 7. 2007.

Žalobce se striktně ohrazuje proti důvodu zamítnutí návrhu na obnovu řízení pro svou údajnou znalost „nových“ důkazů a skutečností již v době původního rozhodnutí. Poukazuje na to, že k povolení obnovy postačuje, že důkazy vztahující se k jeho původním tvrzením o existenci dvou totožných vozidel vyšly najevo, resp. se mu je podařilo dohledat, až po skončení správního řízení.

Žalobce má za to, že k technické kontrole přistavila vozidlo osoba odlišná od tehdejší majitelky M. K., konkrétně pan M. Š. Tato osoba měla být podle jeho názoru vyslechnuta a výpovědi svědkyně K. přezkoumány, neboť žalobce zjistil, že v trestním řízení vedeném Okresním soudem v Sokolově pod zn. 2 T 94/2008 tato uváděla rozporné skutečnosti o své přítomnosti na technické kontrole a kontrole emisí 16. 7. 2007.

Žalobce dále poukazuje na nedostatečné, resp. silně subjektivní hodnocení důkazů správním orgánem. Žalobce konkrétně napadá protokol č. CZ-3123-09-12-035, notářský zápis zn. NZ 271/2010 a znalecký posudek č. 5988/2009, dle jeho názoru nebylo s dostatečnou pečlivostí zjištěno, že tyto listiny pojednávají o vozidle Ford, které prošlo jeho technickou kontrolou, a nikoli o jakémsi souboru náhradních dílů tvaru vozidla, shodného výrobce, registrační značky a kódu VIN. Dle názoru žalobce nelze spoléhat ani na obdobný stav ukazatele počtu najetých kilometrů, a proto všechny subjekty zúčastněné na technické kontrole, dopravní nehodě i správním řízení mají potíž jednoznačně předmětný automobil identifikovat.

Žalobce závěrem vyslovil domněnku, že vozidlo Ford RZ SOH 39-12 bylo 30. 7. 2007 prodáno paní K. panu J. S.. Následně měl být formálně automobil prodán paní Ž., která s automobilem havarovala. Při převodu vozidla na paní Ž. nebyla navíc provedena evidenční kontrola identifikačních znaků vozidla. Toto vozidlo tak nemělo být převedeno, neboť nyní není zřejmé, zda se nejednalo pouze o soubor náhradních dílů v podobě vozidla, zatímco původní automobil Ford, kontrolovaný žalobcem, byl již v tu dobu užíván panem S.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na řízení Městského soudu v Praze vedené pod zn. 11 Ca 225/2009 a zdůraznil, že soud se ztotožnil se závěry správních orgánů o identitě vozidla. Dále připomenul řízení vedené před Okresním soudem v Sokolově pod zn. 2 T 94/2008, v kterém byla prokázána jednota vozidla žalobcem kontrolovaného 16. 7. 2007 s vozidlem havarovaným dne 15. 9. 2007.

Žalovaný navrhl, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.

Ze správního spisu plynou tyto skutečnosti:

Rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 21. 7. 2008, čj. 4064/DS/07-29, bylo žalobci odejmuto oprávnění k provozování stanice technické kontroly pro opakované závažné porušení povinností v podobě nezjištění nebezpečných závad automobilu (pokročilá koroze karosérie vozu Ford zn. SOH 39-12 zapříčinila autonehodu a vůz byl následně zlikvidován).

Dne 21. 4. 2010 podal žalobce u žalovaného žádost o obnovu řízení ve smyslu ust. § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, s odůvodněním, že 26. 1. 2010 zjistil z protokolu STK Kunratice spol s r.o. z 3. 12. 2009 existenci automobilu shodných identifikačních znaků s vozem údajně zneškodněným po autonehodě dne 15. 9. 2007. Existenci automobilu prokazoval znaleckým posudkem z 23. 12. 2009 a prohlášením majitele J. S., učiněným před notářem 23. 2. 2010. Dále navrhovatel uvedl, že se mu podařilo ztotožnit osobu M. Š., který přistavil automobil Ford dne 16. 7. 2007 k technické prohlídce žalobci. Na základě uvedeného měl za to, že ve správním řízení provedené důkazy se jeví jako nepravdivé a že rozhodnutí je založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu.

O této včasné žádosti rozhodl žalovaný 27. 5. 2011 zamítavě, a to pro nenaplnění ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, když uvedl, že předložené důkazy nelze považovat za dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v průběhu správního řízení, pouze účastník správního řízení je neuplatnil. To se týká zejména totožnosti M. Š., se kterým sám navrhovatel při technické prohlídce jednal; součástí spisu bylo i rozhodnutí Městského úřadu Kraslice z 21. 11. 2007 o trvalém vyřazení vozidla Ford D. Ž. z registru silničních vozidel, kopie potvrzení o převzetí a zneškodnění autovraku a notářský zápis ze 7. 4. 2010, který osvědčuje podiv M. Š. nad tím, že by automobil, který vezl k technické prohlídce 16. 7. 2007, měl být v natolik špatném technickém stavu, že by dne 15. 9. 2007 měl mít nehodu zapříčiněnou degradací závěsu zadní nápravy. Ohledně protokolu o provedení kontroly automobilu STK v Kunraticích bez předložení dokladů, notářského zápisu č. N 271/2010 osvědčujícího prohlášení pana J. S. o užívání vozidla Ford Fiesta RZ SOH 39 12 na něj nepřevedeného a jeho zjištění o likvidaci vozidla shodných znaků a znaleckého posudku Ing. B. o ceně tohoto vozidla Ministerstvo dopravy v zamítavém rozhodnutí konstatovalo, že tyto listiny pojednávají o pouhém souboru náhradních dílů bez technického průkazu a registrace vozidla. Každému registrovanému vozidlu je totiž vystaven pouze jediný technický průkaz, osvědčení o registraci a přidělen jediný pár registračních značek. Předložené listiny pak nemají význam pro chybné vyhodnocení závad při opakované technické prohlídce, na základě které bylo žadateli odňato oprávnění k provozování STK. Žalovaný má za to, že totožnost vozidla kontrolovaného a havarovaného plyne ze shodných zjištění a dokumentace stavu stanic technické kontroly (tj. žalobcem), znalcem Ing. M. a Policií ČR po dopravní nehodě, včetně obdobného stavu počtu ujetých kilometrů.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce rozklad, nesouhlasil s tvrzením žalovaného ministerstva, podle kterého uvedené nové skutečnosti a důkazy nelze považovat za neznámé v době původního řízení. Zopakoval, že totožnost osoby, která přivezla automobil ke kontrole,

mu známa nebyla, neboť v protokolu se uvádí pouze totožnost majitele či provozovatele vozidla. Svědek Š. by měl svou výpověď sporovat znalecký posudek Ing. M. stran stavu brzdových trubiček, které měly být za svědkovy účasti v STK vyměněny, kdežto znalec po nehodě konstatoval, že jejich stav odpovídá stavu a stáří vozidla. Dále navrhovatel sporuje tvrzení žalovaného o tom, že protokol CZ-3123-09-12-035, notářský zápis NZ 271/2010 a znalecký posudek 5988/2009 se týká pouhého souboru náhradních dílů tvaru vozidla, neboť žalovaný údajně své tvrzení ničím nezdůvodňuje a neuvádí, z jakého důvodu dochází k závěru, že to nemohl být právě takový soubor, který byl předmětem technické kontroly u žalobce. V rozhodné době existovalo dle žalobce více vozů shodné tovární značky (jistě i s obdobným počtem ujetých kilometrů), svůj návrh staví na konstrukci, podle které mohla původní majitelka K. převést na paní Ž. automobil jen evidenčně (tj. „prodat pouze doklady“), paní Ž. následně za pomoci svého manžela automechanika upravila jiné vozidlo tak, aby odpovídalo dokladům, a toto provozovala a následně 15. 9. 2007 havarovala, zatímco paní K. prodala zároveň soubor náhradních dílů tvaru vozidla prostřednictvím pana K. K. panu J. S., který je provozoval další dva roky bez technických potíží.

Rozklad byl rozhodnutím žalovaného zamítnut s následujícím odůvodněním. Účastníkem předložené skutečnosti a důkazy nejsou dříve neznámé, např. žádost o vyřazení vozidla z registru a rozhodnutí o vyřazení z 21. 11. 2007, potvrzení o převzetí a zneškodnění z 20. 11. 2007 jsou součástí správního spisu a byly jako důkaz provedeny již správním orgánem prvního stupně. Stejně tak lze odkázat na zdůvodnění nevěrohodnosti výpovědi svědka M. Š. Navrhovatel zpochybňuje totožnost havarovaného vozidla v průběhu celého správního řízení, v tomto směru bylo proto široce prováděno dokazování (a o stejném návrhu rozhodováno i v trestním řízení vedeném proti technikovi STK – zaměstnanci navrhovatele u Okresního soudu v Sokolově), jehož závěry nemohou odůvodnit jiné řešení otázky než shodu vozidla servisovaného u navrhovatele a vozidla havarovaného. Důkazy nově předkládané směřují k dalšímu nakládání a provozování vozidla, netýkají se proto provedení kontroly, z které odnětí oprávnění k provozu STK vzešlo.

Při ústním jednání před soudem žalobce setrval na podané žalobě. Pokud jde o navržené důkazy, netrval na tom, aby byl proveden navržený důkaz spisem zdejšího soudu sp. zn. 11Ca 225/2009, setrval pouze na svém důkazním návrhu spisem Okresního soudu v Sokolově sp. zn. 2T 94/2008. Soud tento návrh neprovedl, neboť předmětem přezkumu v dané věci je rozhodnutí na návrhu na obnovu řízení, a jak bude dále uvedeno, jde primárně o posouzení novosti žalobcem navržených důkazů, z tohoto důvodu je tedy podstatný pouze obsah správního spisu ve věci samé, který soud pochopitelně k dispozici měl.

Žalovaný odkázal na podané vyjádření k žalobě a setrval na návrhu, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Poukázal rovněž na to, že z obdobných důvodů byl podán také návrh na obnovu trestního řízení souvisejícího s projednávanou věcí, avšak rovněž byl pravomocně zamítnut.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Soud musí v první řadě konstatovat, že se může zabývat toliko konkrétními námitkami směřujícími proti konkrétním závěrům, které učinil žalovaný. Žalobce ve svých tvrzeních složitě naznačuje nekalé praktiky aktérů (svědků) dotčeného skutkového děje, upozorňuje na

chybné vývody správních orgánů, avšak svými dodatečnými (ve skutečnosti opakovanými) návrhy nenamítá žádné konkrétní pochybení předchozího postupu ve správním řízení. Je v prvé řadě povinností správních orgánů, aby se vyrovnaly se všemi návrhy a námitkami, které žalobce v průběhu správního řízení uplatnil, soud pak přezkoumává (v mezích uplatněných žalobních bodů) způsob, jak se s těmito námitkami správní orgány vyrovnaly.

Námitky žalobce jsou velmi obecné, v podstatě nechává na soudu (původně na žalovaném) jen posouzení novosti svých vývodů stran totožnosti dvou automobilů bez spojitosti s konkrétními závěry učiněnými ve správním řízení. Soud proto přezkoumal novost označených skutečností a důkazů ve smyslu ust. § 100 správního řádu a dospěl k závěru, že námitky žalobce nejsou důvodné.

Důvodem obnovy dle ust. § 100 odst. 1 písmeno a) správního řádu je situace, kdy vyjdou najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, existující již v době správního řízení, avšak které nemohly být účastníkem, jemuž jsou ku prospěchu, uplatněny. Musí se jednat o skutečnosti neznámé správnímu orgánu i účastníku, tj. nikoli ty, ke kterým jen z viny účastníka nebylo přihlédnuto (§ 82 odst. 4 správního řádu). Důvody dále musí vést (toto je třeba předběžně posoudit) k jinému řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování v původním řízení. V daném případě je klíčovou otázkou, zda vozidlo kontrolované po technické stránce opakovaně žalobcem dne 16. 7. 2007 je totožné s vozidlem havarovaným pro špatný technický stav dne 15. 9. 2007.

Žalobce k žádosti o obnovu řízení předložil (1) protokol CZ-3123-09-12-035 o technické kontrole vozidla Ford Fiesta, provedené 3. 12. 2009 bez předložení dokladů, (2) notářský zápis NZ 271/2010 dne 23. 2. 2010 osvědčující prohlášení J. S. o provozování vozu Ford Fiesta, (3) znalecký posudek č. 5988/2009 o ceně vozidla Ford Fiesta k 23. 12. 2009, (4) žádost D. Ž. o vyřazení vozidla Ford Fiesta z registru vozidel z 21. 11. 2007, (5) rozhodnutí Městského úřadu v Kraslicích z 21. 11. 2007 o vyřazení vozidla k žádosti D. Ž., (6) potvrzení o převzetí a zneškodnění autovraku D. Ž. z 20. 11. 2007 a (7) notářský zápis NZ 452/2010 osvědčující 7. 4. 2010 prohlášení M. Š. o provedení oprav a technické kontroly vozu Ford Fiesta dne 16. 7. 2007.

Původní správní řízení bylo zahájeno Krajským úřadem Karlovarského kraje (dále též krajský úřad) dne 25. 1. 2008. Dne 21. 7. 2008 bylo rozhodnutím krajského úřadu žalobci odejmuto oprávnění k provozování STK. K odvolání žalobce z 5. 8. 2008 bylo Ministerstvem dopravy rozhodnutí dne 16. 6. 2009 potvrzeno.

Jak plyne ze shora uvedených rozhodnutí žalovaného, důkazy pod bodem 1, 2 a 3 časově nespádají do období správního řízení, když se týkají období po jeho skončení, které tedy jednak pro porušování povinností žalobce jako provozovatele STK v roce 2007 není relevantní, jednak z nich není zřejmé, že se skutečně týkají vozidla Ford Fiesta M. K., prodaného D. Ž., o což zřejmě žalobce usiluje, když z protokolu pod bodem 1 a prohlášení pod bodem 2 plyne, že kontrola byla provedena bez dokumentů k automobilu, kterými J. S. ze soudu neznámých důvodů, byť měl nepochopitelně za to, že je vlastníkem automobilu, nedisponoval. I ohledně znaleckého posudku, osvědčujícího cenu vozidla Ford Fiesta na konci roku 2009, lze odkázat na závěr žalovaného orgánu v tom, že nemůže mít vypovídací hodnotu pro události roku 2007, a nelze z něj pro časový odstup ani spolehlivě zjistit jakoukoli spojitost s automobilem přistaveným k technické kontrole žalobci dne 16. 7. 2007.

Dále lze uvést, že žalobce předložením uvedených listin pod body 1, 2 a 3 v podstatě napadá jen způsob dřívějšího hodnocení důkazů (resp. identifikaci automobilu provedenou dle barvy, výrobní značky, registrační značky, kódu VIN, roku výroby, druhu a obsahu motoru,

přibližného ukazatele počtu ujetých kilometrů a stavu vozidla při kontrole v STK a stavu vozidla zkoumaného po nehodě). Soud má však za to, že identifikace byla správním orgánem provedena řádně, pečlivě, za pomoci všech dosažitelných znaků, když žalobce ani nenabízí alternativní možnost ztotožnění vozidel a – jak žalovaný zdůraznil – ani v původním správním řízení identifikaci vozidla svědeckými výpověďmi nespороval.

Co se týče důkazů pod body 4, 5 a 6, žalovaný ve svém rozhodnutí správně uvedl, že tyto listiny jsou již ve správním spise zn. 4064/DS/07 zařazeny a při rozhodování o odebrání oprávnění k provozu STK (viz strana 5) z nich bylo vycházeno (nejedná se tedy o skutečnosti nové). V daném případě se sice důkazy vztahují k době správního řízení, v tomto případě však není zřejmé, jakým způsobem mají být žalobci ku prospěchu (neboli jak mohou odůvodnit vydání jiného rozhodnutí). Žalobce se je zřejmě pouze snaží vyzdvihnout jako popírající skutečnosti dosvědčené pozdějšími událostmi (osvědčenými důkazy pod body 1, 2, 3 a 7), tyto však nejsou sto roztrhnout řetězec vzájemně provázaných důkazů o událostech července až září 2007, zjištěné ve správním řízení. Stejně tak byla ve správním řízení již posuzována i otázka pravdivosti a relevance výpovědi svědka Š. (bod 7).

Jak plyne z celého správního řízení a v něm vydaných rozhodnutí, žalobce od počátku namítá existenci dvou vozidel. Touto námitkou se postupně zabývaly správní orgány, správní soudy i soud v trestním řízení vedeném u Okresního soudu v Sokolově. Přestože obecně existenci dvou vozidel v žalobcem dokládaném ději po dopravní nehodě nelze vyloučit, nic nenaznačuje tomu, že by se o rozdílná vozidla jednalo při kontrole v STK 16. 7. 2007 a při dopravní nehodě 15. 9. 2007. Důvodnost žalobcových námitek se nepodařilo prokázat, správní orgány včetně žalovaného postupovaly v řízení řádně, pečlivě, a totožnost automobilu zjistily i za pomoci odborného posudku. Svědkyně K. byla k údajnému dvojímu prodeji automobilu vyslýchána, smlouvu uzavřenou s panem S. (který byl taktéž vyslýchán) označila za podvrh. Žalobcem tvrzený chybný převod automobilu na paní Ž. taktéž neosvědčuje žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že žalobci nemělo být oprávnění k provozování STK odebráno. Skutečnost, že svědkyně Ž. ihned po dopravní nehodě u žalobce uplatnila technické závady automobilu, rovněž nijak nesvědčí ve prospěch žalobcovy verze. Na základě uvedeného je tudíž zřejmé, že námitky žalobce směřují co do dalšího trvání existence jím kontrolovaného vozidla, což je skutečnost pro obnovu řízení zcela irelevantní.

Vzhledem ke shora uvedenému má soud za to, že žalovaný se se všemi námitkami žalobce řádně vypořádal, uvedené skutečnosti neodůvodňují obnovu správního řízení, a proto soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední

den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. listopadu 2014

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová